

KURYER LITEWSKI

*Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
Imperatora Catey Rosyi.*

z Wilna VS. 30 Maja 1800 we Erzodę

Z Petersburga VS. 18 Maja.

Półku dragonii Puszkina Maior Matwiejew otrzymał rangę Podpółkownika; półku huzarów Lindenera Maior Meier uwalnia się od służby. Regimentu muszkietyerow Tuczkowa i Maior Dowotczykow dla słabości zdrowia uwolniony od obowiązków z rangą Podpółkownika i noszeniem munduru; tegoż regimentu Komendantem naznaczony Maior Łukow; podobną rangę mieć będzie w konnym artylleryi Bohdanowa batalionie Półkownik Ilnatiew; regimentu muszkietyerow Rozena Podpółkownik Kozmin Półkownikiem został; muszkietyerow Talizina 3 Maior Skulski Podpółkownikiem.

JEGO IMPERATORSKA MOSC oświadczyć raczył osobliwsze ukontentowanie swoje Wielkiemu Xiążęciu Następcy Tronu Alexandrowi, iako pierwszemu pomocnikowi swojemu. Podobnym sposobem oświadczone najwyższe ukontentowanie Wielkiemu Xiążęciu Cesarzewiczowi Konstantynowi; iako też Generalowi Lieutenantowi Raczynskiemu za dobre ćwiczenie batalionu strzelcow leibgardyi; niemniej wszystkim Officerom Kawalergardow, leibgardyi konney, leibhuzarskiego i leibkozackiego półkow; unterofficyerom i żołnierzom dano po Rublu, z przydaniem mięsa i wódki.

*z Wiednia 28 Maja z Gazety
Wiedeńskiej.*

General artylleryi Baron Kray z Ulm donosi, że d. 20 nieprzyjaciel zgromadziwszy znaczną potęgę na lewym brzegu Dunaju, zamyslał atakować wszystkie stanowiska armii Austriackiej. Ta w szyku najporządniejszym czekała bitwy; nieprzyszło jednak do spotkania, ponieważ nocą Francuzcy wodzowie całe wojsko na prawy brzeg rzeki pomienionej uprowadzili; ścigając uchodzących zabraliśmy 200 jeńców. Tegoż d. 20 między strażami Generala Giulay, a diwizjami Delmas i Hautpoult niedaleko miasta Ulm przyszło do utarczki, po której

nieprzyjaciele cofnęli się do Weiff-nhorn i Biberach. Gdy już zupełnie przeszli za rzekę, Baron Kray wzmocnionej straży przedniej pod komendą Arcy Xiążęcia Ferdynanda do Erbach zbliżyć się zalecił. Moteau całą teraz siłę zgromadził między Dunajem, Gunz, Iller. Graf Starray i Arcy Xiążę Ferdynand na czele potężnych diwizyi na prawą stronę przeszedłszy d. 22, małą uważać obróty jego; może w tych stronach nastąpić wkrótce wielka bitwa, o której raportu czekamy niecierpliwie. W diwizyi Xiążęcia de Reufs w Tyrolu, Voralbergu, i Grisonach, dotąd nic się nie stało.

Lecz w Genujskim kraju wojna zbliża się powoli do końca szczęśliwego. Donosił Baron Melas z głównej w Nice kwatery d. 17, że General S. Julien trzymający w opasaniu cytadelę Sawony, komendantta Buget do poddania się przymusił głodem podobno, gdyż bombardowanie rozpoczęte nie było. D. 15 wywieśli z murów nieprzyjaciel białą chorągiew; nazajutrz dokonczono ugodę, garnizon poszedł w niewolę; liczba jego, iako też armat, amunicyi znalezionej w twierdzy później będzie doniesiona. Nie dość na tej korzyści. D. 13 General en chef Massena całemi siłami iako mógł zgromadzić w Genui, pokilkakroć atakował pod Durazzo stojącego Generala Hohenzollern, nic nie sprawił, wiele stracił, i z klęską do miasta powracać musiał; wzięliśmy w niewolę jednego z Namieśnikow, Soult, i wielu żołnierzy. Dokładniejsze tego zdarzenia opisanie wkrótce ma być przyślane. Pomieniony Soult przy zagaieniu kampanii został zwyciężony w obronie rozmaitych stanowisk załaniających Sawonę, gdy do niego 7 Kwietnia zbliżyły się wojska Austriackie.

General Graf Dietrichstein wyjeżdża do Szwabii, mając w armii Barona Kray sprawować obowiązek Szefa Inżenierow. Tamże posyłamy codziennie znaczne posiłki; w Węgrzech, Morawii, Czechach, i Austrii stojące regimenty na odsiecz pospieszają.

wszystkie drogi napelnione są wozami amunicyjami, artylleryą, i tym podobnymi potrzebami; regiment Devins, Cro towie, i czerwono-plaszczowi dziś wyszli; słowem 50 tysięcy zbroynego ludu posłano do Ulm i Auszpurga na wstrzymanie postępujących w głąb Rzeszy nieprzyjaciół. Wielki Xiąże Toskański zimą ma odwiedzić Północ swoje. O rozpoczęciu wojny w Egipcie nie mamy jeszcze urzędowego potwierdzenia. Słychać że Turcy zamordowali wszystkie Egipcjanki Francuzom zaślubione, co pomógł miało liczbę malkontentów. Generał Kleber nie prędko po kapitulacyi odebrał wiadomość, że Buonaparte dziś jest naywyższym Rządzą Francuzów.

*z Londynu 20 Maja z Gazety
Hamburgskiej*

Izby Parlamentowe, znaczniejsze miasta, i wszyscy prawie obywatele Wielkiej Brytanii podają Królowi Jmci zwyczajne pisma, winszując zachowanego szczęśliwie zdrowia i życia na d. 17. Hadfield po ścisłym ex aminie przez Ministrow gabinetowych odprawionym do więzienia Newgate odsłany czeka wyroku. Wszyscy Officyerowie pod którymi służył, zeznają jednomyślnie, iż zawsze stawił się mężnie, naybardziej zaś na pamiętnej kampanii 1794 w Niderlandzie, zasługując na pochwałę u swoich i nieprzyjaciół. We wszystkich Kościołach naszej stolicy, owszem kraiu całego, odprawia się teraz uroczyste nabożeństwo, na podziękowanie Naywyższemu, że ukochanego Monarchę zachować raczył.

Na ostatnim klubie Wighs zgromadzeniu P. Fox przyzował: zebrano się wiele dostojnych osob; dziękując Prezydent za dowody przywiązania i szcunku, jakie mu dawali współbracia: trwam, rzekł nakoniec, w przedsięwzięciu nie bywania na sefjach Parlamentowych, z doświadczenia przekonany, że nic już nie dokążę. Korzystając z oddalenia się moiego przeciwnicy głoszą, że jestem za Unią dwóch narodów. Lecz ten który całemi siłami duszy swojej obstawał za niepodległością Ameryki, nie mógł pochwalac zgwałcenia swobod Irlandzkich. Próżno Anglicy sobie podchlebiamy, że nam lepiej bydz mogą znaiome interesa, zyski, potrzeby, narodu Irlandzkiego, niżeli iemu samemu. Zapomnieliśmy podobno o tym prawie świętym i odwiecznym: nie czyń drugiemu czego sobie nie życzysz. Gdyby kto dziś Anglikom powiedział; wybiercie i do Parlamentu Dublińskiego posyłajcie sto Reprezentantów, czyżbyśmy tey rady nie poczytali za uymę swobod naszych? O jakże rzecz bydz musi bolesna zkrzywdzonym Irlandczykom, słyszeć że unia dzieje się za wolnym i niewymuszonym całego ich narodu zezwoleniem.

Warunki, pod którymi nastąpić ma zie-

noczenie Anglii z Irlandyą, odesłane do Dublinu przytęła większością głosów Niższej Izby. Opozycya tam coraz bardziej upada; na ostatnim posiedzeniu nie liczyła nad 80 Reprezentantów; pomnaża się codziennie strona Ministrom przychylna; Jecz Hrabstwa niektóre bunt podniosły. Już w Dublinie Wice Król Margrabia Cornwallis odebrał wiadomość, że nie daleko Glen i Jmail w Hrabstwie Wicklow przytęło do spotkania między wojskiem Królewskim i rokoszanami; o statnich nie bez krwi rozlewu pogromiono; wojsko buntownicze składa się w znaczney części z dezertarów od Irlandzkiej milicyi, którzy nie mając nadziei przebaczenia, walczą do upadłej.

W Philadelfii powszechnie jest rozumienie, iż po upłynieniu 4 lat prawem zamierzonych, Adams i Jefferson na drugie lat 4 obrani będą Prezydentem i wice Prezydentem stanów Zjednoczonych. Lord S. Vincent z wielką flotą do Torbay powrócił; nie które okręta przez naważności morskie szkoda w malfztach i zeglach poniosły nie mąd; nieprzyjaciół z portu Bresteskiego wychylić się nie śmie; ta okoliczność podobno odbierze zbuntowanym Irlandczykom nadzieję otrzymania posiłków. Wojska które pod komendą Generała Abercromby niedawno wypływały do morza śródziemnego, wynoszą 15 tysięcy; o wyprawie ku brzegom nieprzyjacielskim nic nie słychać. W ostatnim tygodniu oprócz innego zboża samey pszenicy do Londynu morzem wprowadzono bez czek 50 tysięcy; 9 tysięcy Hollandya nam dostarczyła.

Wickham Angielski w Niemczech Minister pierwszą rządowi wiadomość przysłał o rozpoczętej w cyrkule Szwabskim kampanii; opisawszy wiadome bitwy pod Stocbach i Moelkirch, daje naywiększą pochwałę Baronowi Kray i całej armii Austryackiej, która nagle napadniona, nie licząc nad 40 tysięcy zbroynego ludu, jednak potężnie wytrzymywała nieprzyjacielską natarczywość. Generał Abercromby ma przedsięwziąć bardzo ważne dzieło; na wyspie Minorce zgromadzi się liczne wojsko; przyłączone będzie do armii Angielskiej korpus Xiążęcia de Conde, na którego czele staną Xiążęta d' Angouleme i Berry synowie Graffa d' Artois. Wiednia Lord Minto przytęł Minister gabinetowym uroczyste zapewnienie iż gdyby nayzykowniejsze warunki podawał Buonaparte, nigdy jednak Cesarz Jmć bez wdania się do Brytanii, osobnego traktatu z nieprzyjacielem nie będzie podpisywać.

Projekt zniesienia na wieki handlu muryznowo jeszcze nieupadł. Dziś sam pierwszy minister tym się zatrudnia. Przed 10 laty Reprezentant Wilborforce radził zniesić zupełnie niewolę ludzi kolorowych; nieprzyjęto propozycyi; później drudzy chcieli osadom cukrowym zabronić kupowania w Africe

Murzynow; i na to zgody niebyło; naostatek r. przeszlego żądano, ażeby nie wolno było ich wyprowadzać z prowincyi, przywilejem i osadami kompanii Sierra Leone zaigtych; lecz i temu sprzeciwił się interes kupców prywatny. Dziś P. Pitt radzi nie kupować Murzynow przez 3 tylko lata; dobrze obcho dzie się z temi których już mamy na wyspach Antylskich, ażeby ludność ich pomnażała się bez wprowadzenia ludu gwałtem z Oyczy- stey ziemi wziętego. Przełożył te uwagi pierwszy minister znaczniejszym osad cu- krowych właścicielom, którzy mieszkają w stolicy naszey. Zgromadzili się wnet wszy scy pod prezydencją Lorda Penrhin, i po krótkiey radzie jednomyślnością uchwalili całemi siłami odrzucać szrodki przez P. Pitt podane, iako szkodliwe interesom osad An gielskich.

z Paryża 20 Maia z Gazety
Hamburgskiej

Chappe wynalazca i Direktor ekspedycyi telegraficznej przesłał Ministrowi wojenne- mu raport Generała en chef Moreau, który w sobie zawiera, iż prawe skrzydło armii nad Reńskiey pod kommandą Generała Lecourbe, doścignowşy nieprzyaciół blisko Memmin gen, pomienione miasto dobyło; mamy 2 t. jeńców; zabitych i ranionych liczba nie wyrażona. Minister Carnot był w główney kwaterze Generała Moreau, ztamtąd przez kraj Szwajcarski udał się do Lausanny, gdzie odprawiwszy całodzienną radę z pierwszym konsulem i Generałem Berthier, powrócił do naszey stolicy. Cambaceres zastępując miey sce oddalonego Buonaparte, dał audyencją Posłom zagranicznym, bywa nawet obecny rewiom w oyska, które w małych dywizyach tu zgromadzone do obozu pod Dijon po- piesza.

Chociaż wyznaczeni kommissarze roz strząsają proźby od emigrantow podane, jednak od wyjazdu pierwszego konsula z re gestru żaden wymazany nie był. Generał Brune d. 11 przybył do Dijon, gdzie ma kom menderować drugą rezerwą, której formo waniem Dumas pilnie się zatrudnia. Barras do Hiszpanii pewnie wyjechał, pod pozorem używania wod mineralnych. Buonaparte z Lausanny pisał do Cesarza Jmci pokoy ofia rując. Gdy się znajdował w Genewie przy był do niego sławny Minister stanu Necker, i bardzo długo na osobności rozmawiał. Berthier z całym sztabem d. 14 w Villeneu ve stanął; armia jego na 8 kolumn podzielo na; w kaźdey liczy się już 7 tysięcy żołnie rza; wszystkie śpiesznym krokiem do Medio lanu i Piemontu zmierzają.

Przyślany Adjutant Generała Kleber z Egiptu zostawił armią wschodnią w dobrym stanie; Lord Keith czynił trudność w poz woleniu nam wolney przeprawy do Toulou- no; lecz podobno już rząd Angielski pot-

wierdził umowę za pośrednictwem Sidneja Smith podpisaną. Generała Menou żona Egi- pczanka usiłuje namówić ażeby został w E- gipcie. Generał Desaix w drodze przez An- glikow zatrzymany naostatek powrócił do Oyczyzny. Według świadectwa jego, armia nasza 14 lutego liczyła ieszcze 18 t. piechoty, 2 t. jazdy 3 t. artilleryi, tyfiąc różnych rze- mieślników, tyleż Officerow i innego ludu przy głównym sztabie, ogółem głów 25 ty- fięcy. Desaix zakończywszy kwarantannę w armiach u mieszczony będzie; słynął mężstwem i przezornością na pamiętney kampanii r. 1796 w Niemczech odprawionej pod Gene- rałem Moreau.

Meunier obrońca Ankony do armii re- zerwowej wezwany został. Generał La Fayette na wsi mieszka; zdrowie jego zna- cznie się polepszyło. Prefektowie niektó- rych Departamentow pisali do Konsulow prosząc ażeby osadzeni w więzieniach lu- dzie stanu duchownego na wolność wypu- szczonemi być mogli. Pozwolił Buonapar- te pod tym obowiązkiem iedynie, ażeby przy rzekli wierność R. Prey; lecz Duchowni na to się nie zgodzili, obierając ratzey zostać w więzieniu. Pomieniony Konsul na list urzędników Frankfortkich, proszących aże by miasto ich wolne być mogło od cięża ru wojennego, odpisał dość obowiąznie, dając jednak do zrozumienia, że miasto Rzelkia przed podpisaniem pokoju żadney ulgi spo- dziewać się nie powinny.

Od armii Generała Mafseny dawno rap- portow nie mamy. Gdy go Melas do pod- dania się wzywał, odpisał; Ofiarujesz nam Generale chwalebłą kapitulacją; lecz ieszcze do niey przychylić się nie możemy; iesł w murach Genueńskich dość i zbrojne- go ludu; z tym opierać się mogę, chociaź by nawet, iak donosisz, Suchet był. porzo- ny . . . Do Dijon między innemi ochotni- kami przyszło 400 weteranow; 200 już do służby niezdatnych pochwaliwszy Buona- parte, odesłał do domow z pensją doży- wotnią; zdrowszych użyć kazał do ucze- nia młodych żołnierzy. Jeżeli tegoroczna kampania nie pójdzie nappomyślniey, nie można będzie tego przypisać, iak dawniey bywało, niedostatkowi odzienia, żywności, żoldu, amunicyi; wszystkie dziś magazyny arsenały, kasy są napelnione.

Buonaparte sam podobno nie pójdzie do Włoch, lecz przez Berne, Bazyleę, Stras- burg, z Lausanne powróci do Paryża; Gene- rał Lecourbe w liscie do przyjaciela swoje- go Generała Moncey pisanym wyraził, że bitwa na d. 3 pod Engen stoczona może być przytównaną do pamiętneho zwycięz- twa odniesionego pod Fleurus w r. 1794 przez Generała Jourdan nad Xiążęciem de Cobourg; stratę w ludziach z obu stron pole- głych liczy do 15 t. jeńców Austryackich 8 t. magazyny któreśmy zabrali, wystarczą

dla 50 t. na 6 miesięcy. Do portu Marseille zawinął niedawno statek wiozący 450 Neapolitańskich patriotów na wygnanie z Ojczyzny skazanych, między którymi znacznicy są Xiążęta: Caraff, Rocca, Filomarino, kawaler Macedonio i wiele innych osób, które należały do pierwszych w narodzie familii

*z Hagi 24 Maja z Gazety
Hamburgskiej.*

Przed kilka dniami Angielskie okręta niedaleko Scheveningen krążyć zaczęły, ztąd boiżń wylądowania do kraju nieprzyjacielskiego: telegrafy natychmiast poruszono; wszystkie wojska rozkaz odebrały być w zupełnej do marszu gotowości. Wczora go niec wysłany od Konsula Buonaparte, który już z Lausanne wyjechał, do Generała Angereau, tu przybył; a nieznalazszy wodza, ppśpieszył do Groningi. Direktoryat najpilniej się zatrudnia wkrzeszeniem potęgi morskich narodu naszego; mamy pewną nadzieję, że za dwa tygodnie flotta Admirala Winter pomnoży się 8 okrętami liniowymi, z których 2 będą od 80 armat. Między Utrechtem i Amersfort ma być wkrótce oboz wytknięty, do którego więc wojska się zgromadzi jeżeli jest pod Eindhoven. To jednak z prawdą się nie zgadza, ogłoszono że Batawowie dać mają część znaczną armii naszej Francuzom. Zwysięstwa zprzymierzeńców naszych w kraju Niemieckim sprawiły, że papiery Holenderskie w górę poszły kilka procentami.

*z Rzymu 3 Kwietnia z Gazety
Frankfortskiej.*

Xiążę de Berri dnia wczorayszego przybył do naszej stolicy, i najpierwszą oddał wyzytę P. Casini Ministrowi Rosyjskiemu. Tegoż wieczora kommanderujący w mieście Generał Naselli dał pomienionemu Xiążęciu wielką ucztę, na której oprócz wielu dyfingwowanych obywatelów znajdowali się wszyscy Oficerowie garnizonowi. W Neapolu niedawno otworzono Nuncyaturę. Dziś wszystkie wojska Króla Jmci Dwóch Siciłii na placu S. Piotra uszykowane oglądali Generałowie.

*z Strasburga 15 Maja z Gazety
Frankfortskiej.*

Wyślane strażę z Kehl w dół Renu nigdzie nieprzyjaciół nie potkały; opuściwszy Szwabią Austriacy do Ulm ustępują; wojska nasze wiele miały zsiely; słychać że nowa kolumna wkroczyć ma do kraju Wurttembergskiego; to pewna, że kilka półków z Moguncyi do Cffel przeprowadzonych rozłoży się wkrótce niedaleko Frankfortu. Bitwy między Generalami Kray i Moreau słoczne, zacięte i krwawe były; pod drugim kilka koni ubito.

*z Auszpurga 15 Maja z Gazety
Hamburgskiej.*

Niebezpieczeństwo mamy bliskie; lecz nieprzyjacielskie wojska nie do nas idą; miasto Ulm jest dziś zagrożone; tam Baron Kray liczy 20 t. piechoty, 13 jazdy, oprócz 12 t. garnizonu pod Generalem Petrasch. Hrabia Starray prowadzi 30 t. Austryaków, Wurttembergików, Bawarów, Moguntczyków na żołdzie Angielskim; tym sposobem wkrótce nad Dunajem uformować się może armia od 80 t. Xiążę Reufs na czele znacznej diwizyi załżania Tirol i Vorlberg; prawdziwe położenie armii Francuzkiej nie jest wiadome; podobno Lecourbe od Mindelheim i Memmingen poszedł do Kempten.

D 18. Przednia straż Austryacka od Mindelheim do Schwabmunchen ustąpiła; Francuzi, iak z obrótów miarkować można, chcą podobno zbliżyć się do miasta naszego; codzienne w okolicach Ulm gonitwy, codzienne słyszemy z armat strzelanie; zdaje się jednak, iż obie strony odpocząć umyśliły. Wczora w Ulm była wielka rada wojenna, na której znajdował się Hrabia de Lehrbach. Baron Kray odbiera z Czech i Austrii znaczne posiłki; Moreau na prawej stronie Dunaju liczy 65 tysięcy żołnierza, oprócz diwizyi Generala Lecourbe, która południową Szwabią zastępuje. Ten wódz przybliży się do Vorlbergu, i według wszelkiego podobieństwa zechce wtargnąć do Grisonow i Tirolu; lecz Xiążę Reufs ma dostateczną siłę na zniszczenie замыśłow nieprzyjacielskich.

Twierdzę Kuffstein opatrzyć kazał do długiej obrony; sam na czele 10 tysięcy zamie główne wąwozy; milicje krajowe pomoc dadzą w potrzebie; już 5 tysięcy strzelców zgromadziło się do Feldkirch. Rannych Austryaków którzy się tu znajdowali odesłano do Ratisbony. Część milicyi powiatu Brisgau przysłała się do wojska Graffa Starray, który niedawno do Ulm przyciągnął. Generał Reufs d. 14 był w Inspruck, dla umówienia się z Gubernatorem Bussingen względem środków potrzebnych ku obronie; ostatni wydał natychmiast ściśle rozkazy nie tylko strzelcom i milicyom, ale nawet pospolitemu ruszeniu, ażeby lud cały pod bronią stanowiący czekał w zupełnej gotowości skinienia wodzów. Główna kwatera Austryaków jest w Reuti dokąd wiele artillerii zprowadzono.

Z Dillingen przyszła wiadomość potrzebująca urzędowego potwierdzenia; jest zaś następująca: Generał en chef Moreau przyzwał Adiutanta swojego do Barona Kray z oświadczeniem iż jeżeli armia Austryacka za rzekę Lech ustąpi, Francuzi za Ren powrócą, co gdy się stanie, łatwiej będzie o pokoy obu stronom pożądaną traktowania. Wódz Austryacki miał odpisać, że na takie propozycje odpowiedź ostateczną sam tylko Cesarz Jmć dać może.

DODATEK

D O

KURYERA LITEWSK.

z Wilna VS. 30 Maja 1800 we Szrodę.

Od wyższego Renu 17 Maja z Gazety Frankfortskiej

Stany Xięstwa Wurmbergskiego rozpoczęły obrady swoje 29 Kwietnia; na dniu wczorajszym dzieło ukończone zostało; deputowani rozeszli się do domów, rostrząsnowszy propozycje od Xiążęcia panującego podane. Słychać że Minister wojenny Carnot który był niedawno w głównej kwaterze Generała Moreau, przywoził nowe warunki do pokoiu. Dziś Francuzi z Manheimu do Spiry ustąpić mieli; w pierwszym z miast pomienionych cokolwiek znalazło się magazynowy Austriackich, pieniądze Elektorckich, wszystko zabrano.

z Berne 15 Maja z Gazety Frankfortskiej

Glaire i Mousson wchodzący do władzy wykonawczy Szwaycarskiej dziś powrócili z Lsusanny; pierwszy półgodziną miał rozmowę w pomienionym mieście z Konsulem Buonaparte, i odszedł ukontentowany. Konsul pod Stevis oglądał 12 tysięcy żołnierza, między temi znajdowała się jedna z naszych półbrigad. Wraz po rewii 7 tysięcy poszło do Włoch przez górę S. Bernarda, reszta przez górę S. Gotharda; za temi kolumnami pociągnęła kawaleria w liczbie 4 tysięcy.

z S. Gall 15 Maja z Gazety Frankfortskiej.

Austriackie wojska już ustąpiły zupełnie z prawego na brzeg lewy Renu. D. 11 rano 300 Francuzów znajdujących się w Rheinthal, przeszło pomienioną rzekę w Rheineck, S. Marguerite i Mondstein, zatym Lindau i Bregenz miasta bez żadnej trudności zajęte zostały. Wkrótce potem Generał Leval na czele dywizji licniejszej przybył do Bregenz, zasłaniać mając od Austriaków, którzy pod Generalami Jellachich i Aufsenberg stoją w Feldkirch, twierdzy najmocniejszej Voralbergu.

z Ratisbony 18 Maja z Gazety Hamburgskiej.

Armia Austriacka stoi teraz między Ulm i Guntzburg; Baron Kray trzyma skrzydło prawe, Graf Starray lewe; centrum zajmuje miasto Ulm; takowe stanowisko nie pozwoli podobno Francuzom wkraczać do Bawaryi; albowiem byłiby zapewne od Oyczynny odciętemi, jak r. 1796; domyślają się niektórzy że Moreau przestając na uważaniu obrótów nieprzyjacielskich pod Ulm, całą siłę zwróci do Tirolu; spodziewa się wkrótce odebrać znaczne posilki z Burgundskiej i Szwaycarow; do Schaffhausen i Zurych odeśłać kazał większą część znalezionych w Szwabii magazynów; zkąd znowu wniosek, iż niedługo w Niemczech zabawi.

z Mediolanu 7 Maja z Gazety Frankfortskiej.

Do bombardowania Genui lądem i morzem zprzymierzeńcy czynią przygotowanie. Austriackie wojska znajdujące się w okolicach Bellinzona, d. 1 ruszyły ku górze S. Gotharda; d. 2 weszły do Airolo, Generał Wukalsowich miał główną kwaterę w Kaydo; d. 3 chciał atakować nieprzyjaciół na pomienionej górze; już nawet listy z Lugano odebrane donoszą że zajął szczęśliwie tak warowne stanowisko; lecz na to trzeba pewniejszego doniesienia.

z Frankfortu 21 Maja z Gazety Hamburgskiej.

Diwizya armii Francuzkiej z 3 półbrigad i 2 regimentów konnych, w Moguncyi Ken przeszedłszy z Cassel w pole wystąpiła grożąc wtargnięciem do krajów Niemieckich; już nawet zbliżał się nieprzyjaciół do brzegów Menu, gdy niespodzianie Generałowi kommanderującemu rozkaz przyślano do kraju powracać. Toż samo uczyniła inna dywizya, która niedawno Austriaków przymusiła z Manheimu ustępować;

z Stuttgardu 18 Maja z Gazety
Hamburgskiej.

Wojsko Austriackie pod komendą
Xiążęcia Hohenlohe od brzegow Renu cią-
gnące do Ulm, przybyło do naszych okolic;

za przyłączeniem się do głównego obozu
wszystkich korpusow nie wątpimy, że Ba-
ron Kray odporną wojnę w zaczepną prze-
mieni. Drugi contingens Wurtembergski
pod Generalem Hugel + t. żołnierza liczą-
cy wyszedł ztąd do armii d. 12 i 13.

Od Rządu Gubernińskiego Litewskiego Ogłasza się: iż iesli kto zgubił w mie-
ście Wilnie sześć łokci Sukna piaszczytęgo łokieć po zł. 4 — aby dla odebrania
onego z dowodami jakim sposobem te sukno zgubił, zgłosił się do mieyskiej
Policji w przeciągu puł Roku Maja 26 dnia 1800 Roku.

Urzednicy Grodzcy Pttu Wileńskiego i kommissarze de taxy i exdywizji
wyznaczeni wyrokiem swoim w roku 1800 Marca 27 dnia zapadłym kamienicę
zeszłego wąsowskiego Sub Nr 67. w mieście wilnie będącą dla znacznego kon-
kursu kredytorow ku satisfakcyi onymże pod Likwidacyą na sprzedaż wieczyftą
poddali; ażeby tedy Sukcesorowie zeszłego Wąsowskiego Syn Grzegorz, oraz
JJP. Sawiczowie na Dzień 30 Junji roku ninieyszego do Wilna ziechali obo-
wiązuja się, iż w dniu 1 Junii Licytacya tej kamienicy rozpoczęta zofanie o-
głasza się.